

**Szerkesztőbizottság:** *Jókai Anna* (elnök),  
*Báger Gusztáv*, *Csontos János*, *Fehér Béla*, *Horváth  
Anita*, *Kalász Márton*, *Kő Pál*, *Nemes Attila*,  
*Salamon Konrád*, *Szakály Sándor*, *Vasy Géza*

**Főszerkesztő:** *Oláh János*

E-mail: foszerkeszto@magyarnaplo.hu  
Mobil: (70) 388-7035

**Olvasószerkesztő, tanulmány:** *Rosonczy Ildikó*

E-mail: tanulmany@magyarnaplo.hu  
Mobil: (70) 388-7033

**Vers, könyvkiadás:** *Szentmártoni János*

E-mail: vers@magyarnaplo.hu  
Mobil: (70) 388-7032

**Próza:** *Bíró Gergely*

E-mail: proza@magyarnaplo.hu  
Mobil: (70) 388-7031

**Nyitott Műhely:** *Ekler Andrea*

E-mail: andrea.ekler@gmail.com

**Európai Figyelő, Lapszemle:** *Falusi Márton*

E-mail: europeanobserver@magyarnaplo.hu

**Könyvszemle:** *Erős Kinga*

E-mail: kritika@magyarnaplo.hu

**Tördelőszerkesztő:** *Molnár Csenge-Hajna*

**Borító:** *Zách Eszter*

**Ügyműhely:** *Cech Vilmosné, Nagyné Paládi Judit*

**Terjesztés:** *Zsiga Kristóf*

E-mail: elofizetes@magyarnaplo.hu

A szerkesztőség címe (Írott Szó Alapítvány)

**1092 Bp., Ferenc krt. 14.**

Levelezési cím:

**1450 Budapest, Pf. 77.**

Számlázási cím: **1062 Bp., Bajza u. 18.**

Telefon/fax: **413-6672; 413-6673**

Szerkesztőségi mobil:

**(70) 388-7034**

Elektronikus levélcímünk:

**info@magyarnaplo.hu**

Elérhetőségünk a világhálón:

**www.magyarnaplo.hu**

Kiadja az Írott Szó Alapítvány (1092 Bp., Ferenc krt. 14.) és a Magyar Napló Kiadó Kft. (1062 Bp., Bajza utca 18.). Terjeszti a Nemzeti Hírlapkereskedelmi Rt. és a regionális részvénytársaságok. Előfizetésben terjeszti a Magyar Posta Rt. Hírlap Üzletága (1080 Bp., Orczy tér 1.) Előfizethető valamennyi postán, kézbesítőknél, emailen (hirlapelofizetes@posta.hu), faxon (303-3440) egy évre 7390 Ft, fél évre 3865 Ft. További információ: 06-80-444-444 Külföldi előfizetés: a szerkesztőség címén. Az előfizetési díj egy évre postaköltséggel együtt 60 USD vagy 50 EURO, mely átutalható a HVB-Bank Hungary Rt. (1065 Bp., Nagymező utca 44.) 10918001-00000421-10290001 számú számlára, vagy bankcsekkben elküldhető a szerkesztőség címére. Nyomda: Mackensen Kft. 1139 Bp., Frangepán utca 12-14.

*Meg nem rendelt kéziratot nem őrzünk meg és nem küldünk vissza. Minden felbélyegzett, válaszborítékkal ellátott levélre válaszolunk. Muta-  
tópéldány kérhető, megrendelés leadható a szer-  
kesztőségben.*

**A címlapon: Czigány György  
és a Nézőpont vendége: T. Mészáros András**

## A talicska és a hátizsák

Ahhoz, hogy megjavítsunk valamit, tudnunk kell, hogy mi a hibája. Így van ez saját magunkkal is. De melyikünk ismeri saját hibáit? Akár a legfőbb fogyatékoságait, ne adj Isten, bűneit is? „Talicskán toljuk magunk előtt saját érdemeinket és mások bűneit. A hátunkon, bekötött hátizsákban cipeljük saját bűneinket és mások érdemeit” – írja egy elmélkedésében Gál Jenő.

Bűneinket? – ütközünk meg a szavain. Úgy tartjuk, hogy ha elvéve hibáztunk is, de soha semmi rosszat el nem követtünk. A bűnök csak az idejét múlta keresztény gondolkodás kitalációi, mi mindig azt csináltuk, ami jólesett nekünk. Az csak nem bűn? Az a bűn, amit a törvény büntet, az is csak akkor, ha észreveszik, és ha ránk lehet bizonyítani.

A szomszéd, ha bajba jutott, nagyon pontosan tudjuk, túlságosan is jól látjuk, és bárkinek bármikor elmagyarázzuk, hogy mit csinált rosszul, ráadásul mikor miféle disznóságokat (bűnöket) követett el. Ki is nevetjük, le is nézzük vélt vagy valódi bűnéért, ostobaságáért, de gyanútlanóságáért, balszerencséjéért is. Eszünkbe sem jut egy ilyennek, aki minden bajáról maga tehet, segíteni. És persze okulni sem tudunk abból, ami vele történt, mert ez velünk sosem eshet meg, mi nem vagyunk „olyanok”, mint a többi.

Ha meg velünk történik valami rossz – elküldenek a munkahelyünkről, nem talál megoldást az életére valamelyik gyermekünk, adósságokba keveredünk stb. –, nyilván a szomszéd pontosan látja, hogy mindennek mi magunk vagyunk az okozói, ki is nevet, le is néz érte, megbeszéli az övéivel, hogy az ilyeneken nem lehet segíteni. Mi pedig tudjuk pontosan, hogy ki mindenki okozta a bajunkat, hány rosszakarónk mi mindent elkövetett ellenünk. És meg vagyunk győződve arról, hogy nincs a világon senki, aki bármit is segíteni tudna és akarna nekünk. Eszünkbe sem jut, hogy elgondolkozzunk azon, mikor mit hibáztunk, viselkedésünkkel, szavainkkal magunknak vagy másnak milyen károkat okoztunk? Eszünkbe sem jut, hogy elgondolkozzunk saját fogyatékoságainkon.

A két jerikói vak (Mt 20, 29–34) ennél előbbre tartott. Bátran válaszolt az Emberfiának, mikor az rákérdezett:

„– Mit akartok, mit tegyek?

– Uram – felelték –, add, hogy megnyíljék a szemünk.”

Tudták magukról, hogy vakok, és látni akartak. Mi nem tudjuk. Azt hisszük, hogy látunk, azt hisszük, hogy ismerjük magunkat, ismerjük hibáinkat és fogyatékoságainkat.

Valószínű, hogy évek, sőt, már évtizedek óta ülnek koldusként az út szélén. A józan megmondolás semmi értelmét sem látja reménykedésüknek. Az értők, a nép élenjárói nem hisznek a botránnyairól nevezetes vándor prédikátornak, akármennyi ostobaságot beszél-jenek is össze csodáiról. Balgatag reménykedés! Balgatag kérés! Inkább egy jókora adomány reményében fordulnának az arra járó hírességhez! Mért nem azt kéri, hogy legyenek gazdagok? Mért nem azt kéri, hogy legyen egy rendes ruhájuk? Hogy egyszer legalább hadd lakjanak jól? Egyszer legalább hadd ihassák le kedvükre magukat?

Nem a pillanatnyi helyzetüket kívánják – bármi áron is – kellemesebbé tenni. Gyökerében szeretnék orvosolni az életüket. Nem törődnek bele, nem keseredtek bele vesztésükbe. Hisznek abban, hogy rajtuk lehet még segíteni, és van is, aki segíteni tud rajtuk. Attól kérnek segítséget, akit szélhámosnak, csalónak mondanak a vének, a nép vezetői, akit nem szavai, de a szétosztott kenyér miatt követnek a tömegek. Vak létükre is meglátják benne az egyetlent, akinek az érintésétől visszakaphatják látásukat, megnyíllhat a szemük.

Mai világunkban a családok, rokonságok, az elemien összetartozó közösségek meglapultak, sokszor nagy távolságok választják el tagjaikat egymástól. A lakó- vagy munkahelyi közösségek pedig esetlegesek és időlegesek. Ezért is tudjuk nehezebben felismerni a másik emberben saját magunkat, a másik fogyatékoságában a sajátunkat, a másik balsorsában azt, ami minket is fenyeget.

Még sincs más tükrünk, mint egymás élete. Nyelvet ölthetünk és fintoroghatunk rá, ki is nevetjük, amit látunk. Jobban tesszük azonban, ha elgondolkozzunk és magunkra ismerünk benne. Közelebb kerülünk a másik emberhez, nem szégyelljük együtt keresni és kérni bajainkra, bűneinkre az orvosságot.

**Mezey Katalin**

|   |    |
|---|----|
| Mezey Katalin: <i>A talicska és a hátizsák</i> .....  | 1  |
| <b>LÁTHATÁR</b>   |    |
| Kiss Benedek: <i>Kisértet-falu</i> .....  | 3  |
| Oláh János: <i>Dúdold te nótádat</i> .....  | 5  |
| Makkai Flóra Ágnes: <i>Meleg tea</i> .....  | 6  |
| Lászlóffy Csaba: <i>Az örület dicsérete</i> .....   | 9  |
| Kalász Márton: <i>Van Gogh kertje; Honvagy</i> .....  | 10 |
| Antall Attila: <i>Míg rámhull a téli szürkület; Te meg én és a háromkirályok</i> .....  | 12 |
| Jánosi Zoltán: <i>A sziget-ember jósága (A kilencvenéves Hubay Miklósnak)</i> .....   | 13 |
| Nagy Gábor: <i>Karneváli szimfonietta</i> .....   | 15 |
| Ágh István: <i>A jövő tavaszát sugároztuk az őszben</i> .....   | 16 |
| Ekler Andrea: <i>Szimultán utazás (Németh László írásai a világirodalomról III.)</i> .....  | 18 |
| Rott József: <i>A ragaszkodás mámora (Részlet)</i> .....  | 21 |
| Lehóczky Ágnes: <i>Előhívatlan fényképek</i> .....  | 27 |
| Ferdinándy György: <i>A kismacska halála</i> .....  | 28 |
| Berta Zsolt: <i>Van, hogy költő vagyok</i> .....  | 29 |
| Cseh Károly: <i>Decemberi őzek; Holdalló hó</i> .....   | 30 |
| Nagyatádi Horváth Tamás: <i>Pszükhopomposz</i> .....  | 30 |
| Margarete Wagner: <i>Corvin Mátyás alakja az osztrák irodalomban (Rosonczy Ildikó fordítása)</i> .....  | 31 |
| <i>Gyurkovics Tibor (1931. december 18. – 2008. november 16.)</i> .....   | 38 |
| Czigány György: <i>Sínek; Fényképed és fél évszázad; Mikrokozmosz</i> .....   | 39 |
| <b>NYITOTT MŰHELY</b>   |    |
| Erős Kinga: <i>„Kalitkám is madár” (Beszélgetés Czigány Györggyel)</i> .....  | 40 |
| <b>NÉZŐPONT</b>   |    |
| Oláh János: <i>Érd sikerre ítélve (Beszélgetés T. Mészáros Andrással, a város polgármesterével)</i> .....   | 48 |
| <b>KÖNYVSZEMLE</b>  |    |
| Alföldy Jenő: <i>A folytonosság láncszeme (Juhász Ferenc–Csábi Domonkos: Szívbe nyomott mag)</i> .....  | 54 |
| Végh Attila: <i>Vízbe dobott kavics (Krasznahorkai László: Seiobo járt odalent)</i> .....   | 56 |
| Dobás Kata: <i>Kezem élet. Elemezték. (Tenger véled? Szécsi Margit prózai írásai)</i> .....   | 58 |
| Boldogh Dezső: <i>Egy zsák és benne a világ (Tolvaj Zoltán: Töréstenst)</i> .....   | 60 |
| Papp István Géza: <i>A Vér városa: Ady „útraválása” (Péter I. Zoltán: Ady és Léda – Egy szerelem történe; Ady Endre regényes életrajza Nagyváradon)</i> ..... | 61 |
| Salamon Konrád: <i>Nyugat-Magyarország elvesztése (Botlik József: Nyugat-Magyarország sorsa 1918–1921)</i> .....  | 63 |
| Szakály Sándor: <i>Puskás – másként (Borsi-Kálmán Béla: Az Aranycsapat és a kapitánya)</i> .....  | 64 |
| <i>Lapszemle</i> .....  | 66 |
| <i>Szerzőink</i> .....  | 68 |
| <i>Hírek</i> .....  | 70 |

**Számunkat Érd városának fotóival illusztráltuk,  
a 14., a 20. és az 57. oldalon Kéri Mihály festőművész művei láthatók.**

**Köszönjük Olvasóinknak, Szerzőinknek és Támogatóinknak, hogy segítségükkel (előfizetésükkel, honoráriumokról történő lemondásukkal, szponzori hozzájárulásukkal, hirdetésekkel) lehetővé tették a lap idei folyamatos megjelenését annak ellenére, hogy a Nemzeti Kulturális Alap ez évi döntésével jelentősen csökkentette a Magyar Napló támogatását.**

*A szerkesztőség*